

Sygn. akt: I C 485/17 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 grudnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Krośnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Martyn Bartnik
Protokolant:	Marcin Żywiec

po rozpoznaniu w dniu 29 grudnia 2017 r.

sprawy z powództwa **Towarzystwa (...)" S.A. w W.**

przeciwko S. R. (1)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego S. R. (1) na rzecz strony powodowej Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 572,34 zł (pięćset siedemdziesiąt dwa złote 34/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27 marca 2014 r. do dnia zapłaty,

II. umarza postępowanie co do kwoty 5,23 zł (pięć złotych 23/100),

III. zasądza od pozwanego S. R. (1) na rzecz strony powodowej Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 210 zł (dwieście dziesięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 485/17

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 29.12.2017 r.

Strona powodowa Towarzystwo (...) S.A. w W. domagała się zasądzenia od pozwanego S. R. (1) kwoty 577,57 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu (6.03.2014 r.) do dnia zapłaty oraz zasądzenia na jej rzecz kosztów procesu. W uzasadnieniu swego żądania podniosła, że w/wymieniony ubezpieczył u niej należący do niego pojazd w zakresie odpowiedzialności OC posiadaczy pojazdów mechanicznych. Pomimo tego, iż umowa ubezpieczeniowa została udzielona pozwanemu przez okres określony w umowie nie opłacił on na rzecz ubezpieczyciela składki ubezpieczeniowej w pełnej wysokości – k. 2-3.

W treści nakazu zapłaty wydanego w elektronicznym postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakazał pozwanemu, aby zapłacił na rzecz strony powodowej kwotę dochodzoną pozwem z odsetkami i kosztami postępowania – k. 4.

Ostatecznie – z uwagi na niemożność doręczenia odpisu wspomnianego orzeczenia S. R. - postanowieniem z 24.06.2014 r. wspomniany Sąd uchylił nakaz zapłaty i przekazał niniejszą sprawę do rozpoznania tut. Sądowi – k. 6.

Precyzując żądanie zawarte w pozwie powodowa spółka wyjaśniła, że na kwotę dochodzoną pozwem składają się 3 zaległe składki w wysokości po 156 zł powiększone o kwotę zaległych odsetek należnych od wymienionych należności w następującej wysokości:

- odsetki skapitalizowane za okres od dnia następnego po dniu wymagalności drugiej raty składki, tj. od 30.06.2012 r. do dnia 18.03.2014 r. w wysokości 34,84 zł,
- odsetki skapitalizowane za okres od dnia następnego po dniu wymagalności trzeciej raty składki, tj. od 30.06.2012 r. do dnia 18.03.2014 r. w wysokości 34,84 zł,
- odsetki skapitalizowane za okres od dnia następnego po dniu wymagalności czwartej raty składki, tj. od 2.10.2012 r. do dnia 18.03.2014 r. w wysokości 29, 61 zł.

Strona powodowa podniosła w końcu, że pierwotnie wadliwie wyliczyła wysokość odsetek należnych od czwartej raty należnej składki. W efekcie cofnęła żądanie zawarte w pozwie co do kwoty 5,23 zł i w tym zakresie zrzekła się dochodzonego roszczenia –k. 10-14, 79-80 i 105-106.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 9.10.2014 r. sygn. akt I Nc 1155/14 tut. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz (...) S.A. kwotę główną dochodzoną pozwem z odsetkami i kosztami postępowania – k. 27.

W sprzeciwie od wskazanego orzeczenia, które zostało zaskarżone w całości, S. R. (1) zarzucił, iż w dniu 22.02.2011 r. zbył na rzecz obywatela Ukrainy W. C. samochód marki N. (...) nr rej (...), który był wówczas ubezpieczony od OC w (...) S.A. Ponieważ jednak nabywca miał odebrać rzeczony pojazd dopiero po dniu 01.01.2012 r. pozwany zawarł z powodową spółką umowę ubezpieczenia OC stwierdzoną polisą nr (...) i opłacił pierwszą ratę składki ubezpieczeniowej w kwocie 156 zł. Z uwagi na fakt, iż nowy właściciel auta wywiózł je na Ukrainę w dniu 03.01.2012 r. pozwany wyrejestrował je w Starostwie Powiatowym w K. o czym niezwłocznie zawiadomił powodową spółkę. Ponadto po otrzymaniu przedugodowego wezwania do zapłaty poinformował on pełnomocnika ubezpieczyciela o sprzedaży i wyrejestrowaniu spornego samochodu k. 68-69.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny i zważył, co następuje:

W dniu 21.02.2012 r. pozwany S. R. (1) zawiadomił Starostwo Powiatowe w K., że zbył należący do niego samochód marki N. (...) nr rej. (...) i do owego zgłoszenia dołączył umowę sprzedaży auta z 22.02.2011 r. W efekcie w dniu 21.02.2012 r. Starosta (...) potwierdził zgłoszenie zbycia omawianego samochodu w trybie art. 78 ustawy – Prawo o ruchu drogowym. Do chwili obecnej nie została natomiast wydana decyzja o wyrejestrowaniu auta. Wcześniej pozwany zawarł z (...) S.A. umowę ubezpieczenia OC rzeczony pojazd i opłacił pierwszą ratę składki ubezpieczeniowej. Nie uiścił natomiast pozostałych rat obciążającego do świadczenia. Po poinformowaniu ponadto ubezpieczyciela o fakcie zbycia pojazdu. O okoliczności tej zawiadomił natomiast podmiot, który w imieniu powodowej spółki zwrócił się do niego z żądaniem spełnienia wskazanego świadczenia w piśmie nadanym przez niego w urzędzie pocztowym w dniu 26.06.2013 r.

(dowody:

- potwierdzenie wydane przez Starostę (...) w dniu 12.02.2012 r. nr KT-I-5410.2.1. (...).MC – k. 73,
- dowód nadania przesyłki w urzędzie pocztowym w dniu 26.06.2013 r. – k. 74,
- pisma Starostwa Powiatowego w K. z 29.06.2017 r. i z 11.12.2017 r. – k. 86 i 102,
- częściowo zeznania pozwanego S. R. (1) – k. 98-99).

Dokonując ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie Sąd oparł się na treści dokumentów zaliczonych w poczet materiału dowodowego, autentyczności których nie kwestionowała żadna ze stron.

Z kolei zeznania pozwanego nie zasługiwały na uwzględnienie w części, w jakiej utrzymywał o, iż posiada decyzję w przedmiocie wyrejestrowania spornego pojazdu. Otóż jak wynika z informacji uzyskanej od Starostwa Powiatowego w K. decyzja taka nigdy nie została wydana- k. 102. W pozostałym zakresie omawiana relacja koreluje natomiast ze zgromadzonym w sprawie pozostałym materiałem dowodowym.

Przechodząc do oceny żądania zawarte w pozwie w pierwszej kolejności podnieść wypada, że pozwany przyznał, iż zawarł ze stroną powodową umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych dotyczące pojazdu marki N. (...) nr rej. (...), która obowiązywała od 01.01.2012 r. potwierdził ponadto, że uiszczył na rzecz ubezpieczyciela tylko pierwszą ratę umówionej składki ubezpieczeniowej w wysokości 156 zł. W sprzeciwie od nakazu zapłaty nie zaprzeczył on również temu, iż stronie powodowej przysługiwało roszczenie o zapłatę 3 kolejnych rat składki w kwocie dochodzonej pozwem, z tym, że nie przeciwko niemu, a to z uwagi na wyrejestrowanie auta w poczcie. Dopiero bezpośrednio przed wydaniem wyroku zarzucił on, że wobec nieprzedłożenia oryginału polisy ubezpieczeniowej powodowa spółka nie udowodniła twierdzeń zawartych w pozwie. W ocenie Sądu, ta ostatnia okoliczność nie może jednak skutkować oddaleniem powództwa. Wprawdzie rzeczywiście strona powodowa nie posiada oryginału rzeczzonego dokumentu, lecz z uwagi na stanowisko S. R. zaprezentowane w sprzeciwie od nakazu zapłaty oraz w jego zeznaniach stwierdzić wypada, że (...) S.A. w toku niniejszego postępowania wykazała swe twierdzenia w sposób dostateczny. Jednocześnie wątpliwości nie budzi fakt, iż dostarczone przez powodową spółkę kserokopie umowy ubezpieczenia oraz polisy ubezpieczeniowej nie mają mocy dowodowej, lecz niewątpliwie uprawdopodobniają właściwie zgodne w omawianej kwestii stanowiska stron.

W efekcie – zdaniem Sądu – nie sposób skutecznie kwestionować tego, że na podstawie umowy ubezpieczenia zawartej przez strony w styczniu 2012 r. pozwanego obciążał obowiązek uiszczenia na rzecz ubezpieczyciela składki ubezpieczeniowej w wysokości 624 zł, której płatność rozłożona została na cztery równe raty w kwotach po 156 zł (druga płatna do 20.03.2012 r., trzecia do 29.06.2012 r. i czwarta do 01.10.2012 r.). W szczególności taki sposób ustalenia sposobu zapłaty składek przez ubezpieczonego jest typowy w umowach ubezpieczeń obowiązkowych.

W rozpatrywanym przypadku kwestią odpowiedzialności za sporne zobowiązanie zaciągnięcie przez pozwanego należy przy tym rozpatrywać w oparciu o przepisy ustawy z 22.03.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych – Dz. U. nr 124, poz. 1152 w brzmieniu obowiązującym w dniu zawarcia umowy, o której mowa w pozwie – art. 6 ustawy o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych ... - Dz. U. nr 205, poz. 1210. Tymczasem stosownie do treści art. 32 ust. 1 i 3 powołanego aktu prawnego, zbywca ubezpieczonego pojazdu mechanicznego obowiązany jest do przekazania nabywcy dokumentów potwierdzających zawarcie umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz do powiadomienia zakładu ubezpieczeń, w terminie 30 dni od dnia zbycia pojazdu mechanicznego, o fakcie jego zbycia i o danych osobowych nabywcy. Zbywca pojazdu ponosi ponadto z nabywcą odpowiedzialność solidarnie wobec zakładu ubezpieczeń za zapłatę składki ubezpieczeniowej należnej zakładowi na okres do dnia powiadomienia o fakcie zbycia pojazdu i danych jego nabywcy. W końcu jak stanowił przez art. 33 rzeczony ustawy z 22.03.2003 r. umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych ulega rozwiązaniu m.in. z upływem okresu, na jaki została zawarta z chwilą wyrejestrowania pojazdu i z dniem odstąpienia od niej.

Natomiast S. R. nie wykazał (art. 6 kc), by przed dniem 26.06.2013 r. – k. 74 zawiadamiał stronę powodową o sprzedaży spornego pojazdu (z przedłożonej przez niego kserokopii umowy zdjęcia auta wynika jedynie, że o okoliczności tej informował on (...) S.A. – k. 72). Nieprawdziwe okazało się ponadto jego twierdzenie, że samochód marki N. (...) nr rej (...) został wyrejestrowany, zaś pozwany nie stwierdził, by umowa ubezpieczenia, którą zawarł z powodową spółką została rozwiązana przed terminem jej obowiązywania z jakichś innych przyczyn.

W konsekwencji żądanie zawarte w pozwie należało ocenić jako zasługujące na uwzględnienie. Skoro obowiązek uiszczenia 3 rat składki ubezpieczeniowej obciążał pozwanego oraz osobę, która nabyła ubezpieczonego pojazd

ubezpieczyciel uprawniony dochodzić całości świadczenia od jednego z dłużników solidarnych (art. 366 §1 kc). Powodowe Towarzystwo (...) mogło także skutecznie domagać się zasądzenia od pozwanego skapitalizowanych odsetek od poszczególnych rat składki, zaś prawidłowość wyliczenia tych świadczeń przedstawiony w piśmie procesowych pełnomocnika strony powodowej z 15.12.2017 r. – k. 105 – nie budzi zastrzeżeń.

Ostatecznie Sąd zasądził od pozwanego kwotę 572,34 zł, na którą składają się następujące pozycje:

- pretensja główna – 468 zł,
- 39,89 zł odsetki skapitalizowane, kaliczone od II raty składki za okres od 31.03.2012 r. do 18.03.2014 r.,
- 34,84 zł odsetki skapitalizowane, należne od III raty składki za okres od 30.06.2012 r. do 18.03.2014 r.,
- 29,61 zł odsetki skapitalizowane, naliczone od IV raty składki za okres od 2.10.2012 r. do 18.03.2014 r.

Orzekając jak wyżej Sąd kierował się treścią wymienionych przepisów oraz art. 813, 822 kc i art. 5 i 8 ustawy z 22.05.2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych.

Zasądzając dalsze odsetki ustawowe od wymienionego świadczenia Sąd miał z kolei na uwadze treść art. 481 kc i art.

Rozstrzygnięcie zawarte w pkt II wyroku znajduje oparcie w treści art. 355 §1 w zw. z art. 203 kpc.

O kosztach procesu orzeczono stosownie do przepisu art. 100 kpc. Ponieważ strona powodowa utrzymała się ze swymi żądaniami niemal w całości zasądzone na jej rzecz omawiane koszty w pełnej wysokości (30 zł – opłata od pozwu oraz 180 zł – koszty zastępstwa procesowego).

Z: (...)

(...)